

Sygn. akt VIII U 708/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant:	Iwona Sławińska

po rozpoznaniu w dniu 11 września 2015 r. w Gliwicach

sprawy G. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania G. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 23 marca 2015 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sygn. akt: VIII U 708/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 marca 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z., przeliczył ubezpieczonej G. M. emeryturę poprzez doliczenie składek za okres zatrudnienia od 1 grudnia 2014r. do 29 grudnia 2014r.

Kolejną decyzją z tej samej daty organ rentowy odmówił ubezpieczonej prawa do ponownego przeliczenia podstawy wymiaru emerytury z uwzględnieniem zarobków za rok 2014. W uzasadnieniu organ rentowy powołał się na treść art. 111 ustawy z dnia

17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2015r. poz. 748) i wskazał, że zgodnie z treścią tego przepisu okres, z którego podstawę wymiaru składek można wskazać, może przypadać wyłącznie przed rokiem

w którym zgłoszono wniosek o emeryturę, natomiast odwołująca zgłosiła wniosek

o emeryturę w dniu 30 grudnia 2014r., zatem niemożliwym było przyjęcie do podstawy wymiaru emerytury, zarobków za ten rok.

W odwołaniu od powyższych decyzji ubezpieczona domagała się, po ostatecznym sprecyzowaniu w toku procesu, doliczenia okresu zatrudnienia w grudniu 2014r. do okresów składkowych uwzględnionych na wysokość emerytury. Dodatkowo podkreśliła, że w jej ocenie nieprawidłowo zaliczono również ilość okresów nieskładkowych, których jej zdaniem winno być ponad 11 lat. zaznaczyła nadto, że nieprawidłowo nie przyjęto jej również do wyliczenia podstawy emerytury, zarobków osiągniętych w roku 2014.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując dotychczasowe stanowisko. W uzasadnieniu organ rentowy powołał się na treść art. 183, ust. 6 i art. 108 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2015r. poz. 748) i wskazał, że zgodnie z treścią tych przepisów zaskarżoną decyzją przeliczył ponownie emeryturę.

Sąd Okręgowy w Gliwicach ustalił:

Ubezpieczona G. M., urodzona (...), wystąpiła w dniu 30 grudnia 2014r. z wnioskiem o przyznanie jej prawa do emerytury. Wniosek ten został załatwiony decyzją ZUS z dnia 22 stycznia 2015r., mocą której przyznano ubezpieczonej prawo do emerytury od 1 grudnia 2014r., tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku o to świadczenie.

Do ustalenia wysokości emerytury organ rentowy przyjął zasadę określoną w art. 183, ust. 5 ustawy emerytalnej, tj. przyjął 20% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 oraz 80% emerytury obliczonej na podstawie art. 26. Do obliczenia części emerytury ustalonej na podstawie art. 53, ZUS przyjął za udowodniony przez ubezpieczoną staż pracy, przypadający do momentu nabycia prawa do emerytury, w wymiarze 29 lat,

9 miesięcy i 12 dni okresów składkowych oraz 11 lat, 1 miesiąc i 10 dni okresów nieskładkowych, których ilość zgodnie z regułą określoną w art. 5, ust. 2 ustawy emerytalnej ograniczono do 1/3 udowodnionych okresów składkowych, tj. do wymiaru

9 lat, 11 miesięcy i 4 dni. Z kolei do obliczenia części emerytury ustalonej na podstawie art. 26, ZUS przyjął kwotę składek zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonej z uwzględnieniem waloryzacji w kwocie 146.200,45 zł i kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego 393.546,87 zł, które łącznie, po podzieleniu przez średnie dalsze trwanie życia w wymiarze 249,10 miesięcy dało kwotę tej części emerytury w wysokości 2.166,79 zł.

Następnie w dniu 18 marca 2015r. ubezpieczona złożyła wniosek o ponowne przeliczenie jej emerytury z uwzględnieniem składek odprowadzonych na ubezpieczenie społeczne za miesiąc grudzień 2014r. Do wniosku dołączyła zaświadczenie Rp-7 z dnia 2 marca 2015r., potwierdzające jej zarobki za rok 2014 i wskazujące, że była ona zatrudniona do 29 grudnia 2014r.

Załatwiając ten wniosek ZUS wydał zaskarżone decyzje. Mocą pierwszej z tych decyzji przeliczył ubezpieczonej wysokość emerytury, zgodnie z regułą określoną w art. 183, ust. 6 w związku z art. 108 ustawy emerytalnej, poprzez doliczenie jej składek emerytalnych za okres przypadający po przyznaniu emerytury, tj. od 1 grudnia 2014r. do 29 grudnia 2014r. W rzeczywistości ZUS część emerytury określonej na podstawie art. 26, powiększył dodatkowo o ww. składki w kwocie 1.302,02, podzielone przez średnie dalsze trwanie życia przypadające na dzień przeliczenia, tj. w wymiarze 246,90 miesięcy, co dało łączną kwotę emerytury wynoszącą 2.225,46 zł. Z kolei drugą decyzją z tej samej daty ZUS odmówił ubezpieczonej prawa do ponownego przeliczenia podstawy wymiaru emerytury z uwzględnieniem zarobków za rok 2014.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o akta organu rentowego.

Zgromadzony materiał dowodowy, Sąd uznał za kompletny, wiarygodny i mogący stanowić podstawę ustaleń faktycznych.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że do ubezpieczonej, jako urodzonej po dniu 31 grudnia 1948r., która nabyła prawo do emerytury w roku 2014, zastosowanie znajdują zasady obliczania emerytury, określone w art. 183, ust. 5 ustawy emerytalnej.

Zgodnie z powołanym wyżej art. 183, ust. 5 emerytura przyznana na wniosek osoby ubezpieczonej urodzonej po dniu 31 grudnia 1948r., z wyjątkiem ubezpieczonych, którzy pobrali emeryturę na podstawie przepisów art. 46 lub 50, o ile osoba ta nie była członkiem otwartego funduszu emerytalnego albo złożyła wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa, która osiągnęła wiek uprawniający do emerytury w roku kalendarzowym 2013 lub 2014, wynosi:

- 1) 20% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 oraz
- 2) 80% emerytury obliczonej na podstawie art. 26.

Z kolei jak stanowi art. 53, ust. 1 emerytura wynosi:

- 1) 24% kwoty bazowej, o której mowa w art. 19, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, oraz
 - 2) po 1,3% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów składkowych,
 - 3) po 0,7% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych
- z uwzględnieniem art. 55.

Zaś po myśli art. 26 emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183.

Natomiast zgodnie z art. 25, ust. 1 podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

W dalszej kolejności należy też zwrócić uwagę na treść art. 108, ust. 1, który stanowi, że jeżeli po dniu, od którego przyznano emeryturę określoną w art. 24 lub 24a, emeryt podlegał ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, wysokość świadczenia ulega ponownemu ustaleniu w sposób określony w ust. 2. Zgodnie zaś z ust. 2 emerytury obliczone według zasad określonych w art. 26 powiększa się o kwotę wynikającą z podzielenia składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego po dniu ustalenia prawa do emerytury, o której mowa w art. 24 i 24a, i zwaloryzowanych zgodnie z art. 25 przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku danego ubezpieczonego w dniu złożenia wniosku o przeliczenie wysokości emerytury, z uwzględnieniem ust. 4 i 5. Z kolei jak stanowi ust. 3 i 4 tego przepisu ponowne ustalenie wysokości emerytury następuje na wniosek zgłoszony nie wcześniej niż po upływie roku kalendarzowego lub po ustaniu ubezpieczeń emerytalnego i rentowych. Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek zaewidencjonowanych od miesiąca, od którego została podjęta wypłata emerytury po raz pierwszy, do miesiąca poprzedzającego miesiąc zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury.

Zgodnie z kolei z art. 111, ust. 1 wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, od podstawy wymiaru ustalonej w myśl art. 15, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego:

1) z liczby kolejnych lat kalendarzowych i w okresie wskazanym do ustalenia poprzedniej podstawy wymiaru świadczenia,

2) z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek

o przyznanie emerytury lub renty albo o ponowne ustalenie emerytury lub renty, z uwzględnieniem art. 176,

3) z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury lub renty,

- a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

Przechodząc do rozważań nad niniejszą sprawą, należy zauważyć, że emerytura odwołującej została wyliczona z zastosowaniem reguł określonych w cytowanym powyżej art. 183, ust. 5, zatem również do jej przeliczenia znajdują zastosowanie przepisy art. 183, ust. 6 w zw. z art. 108 ustawy emerytalnej, nie zaś, jak tego się domaga odwołująca, reguły określone w art. 53 tej ustawy. Faktycznie organ rentowy uwzględnił już odwołującej sporny okres na wysokość świadczenia właśnie zaskarżoną decyzją. Jednakże powołane wyżej przepisy art. 183, ust. 6 w zw. z art. 108 wprost przewidują, że doliczenie kolejnych okresów zatrudnienia, nie następuje poprzez ich doliczenie do udowodnionych w momencie przyznania emerytury, okresów składkowych i nieskładkowych, jak tego domaga się odwołująca. Doliczenie takie polega natomiast na powiększeniu kwoty wyliczonej emerytury o kwotę zaewidencjonowanych po przyznaniu prawa do emerytury, składek na ubezpieczenie emerytalne, po ich uprzednim podzieleniu, przez średnie dalsze trwanie życia przypadające na dzień dokonania przeliczenia. ZUS dokonał uwzględnienia spornego okresu zgodnie z opisanym powyżej sposobem.

Przechodząc do dalszych rozważań nad niniejszą sprawą należy odnieść się do roszczenia odwołującej w zakresie jej żądania uwzględnienia wszystkich udowodnionych okresów nieskładkowych, nie zaś jak dokonał tego organ rentowy, jedynie ich ograniczonej liczby.

W tym zakresie należy wskazać na treść art. 5, ust. 2 ustawy emerytalnej, który stanowi, że przy ustalaniu prawa do emerytury i renty oraz obliczaniu ich wysokości okresy nieskładkowe uwzględnia się w wymiarze nieprzekraczającym jednej trzeciej udowodnionych okresów składkowych.

Okolicznością bezsporną w niniejszej sprawie było, że odwołująca w chwili przyznania jej prawa do emerytury miała uwzględnione 29 lat, 9 miesięcy i 12 dni okresów składkowych. W ocenie Sądu organ rentowy słusznie zatem ograniczył liczbę okresów nieskładkowych do 1/3 udowodnionych okresów składkowych, tj. do 9 lat, 11 miesięcy i 4 dni.

Odnosząc się z kolei do zarzutu odwołującej odnośnie wyliczenia jej podstawy wymiaru należy uznać, że organ rentowy prawidłowo odmówił jej takiego przeliczenia, bowiem ustalając odwołującej podstawę wymiaru świadczenia w części obliczonej na podstawie art. 53, ustalił podstawę wymiaru w oparciu o zarobki z wybranych 20 lat kalendarzowych z całego okresu ubezpieczenia, poprzedzających rok zgłoszenia wniosku o emeryturę, tj. rok 2014. Obecnie natomiast odwołująca przedstawiła zarobki również za rok 2014, zatem niemożliwe było ich uwzględnienie, bowiem nie przypadają one w okresie roku przed zgłoszeniem wniosku o emeryturę.

Reasumując, w oparciu o powyższe rozważania, należało uznać, że zaskarżone decyzje organu rentowego są prawidłowe i odpowiadają prawu.

W konsekwencji Sąd, na mocy (...) § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek